

Beköszöntő

A *Pedagógusképzés* méltán tartozik évtizedek óta a hazai neveléstudományi folyóiratok meghatározó lapjai közé. Történetét áttekintve (*Brezsnyánszky, 2018*) jól érzékelhető, sajátos, máig érvényes profilja, melynek elsődleges célja, hogy szakmai és tájékoztató fórumot teremtsen a pedagógusképzőknek, valamint, hogy publikációs lehetőséget biztosítson a számukra. A Tanárképzők Szövetségének lapjaként e célok elérése olyan szervezeti közegbe ágyazott, amely elsődlegesnek tekintti a szakma professzionalizálódásának támogatását.

Ezekre a hagyományokra építve 2019-től a lap új szerkesztőbizottsággal indul útjára. Az első szó mindenképp a köszöneté és a tiszteleté. *Falus Iván* 2002-től főszerkesztője a lapnak, s egyben vezeti a Tanárképzők Szövetségét. Pedagógusképzők generációi nőttek fel támogatásával, s a mai napig is meghatározója a hazai tudományos életnek. A kollégák, akik rovatvezetőként részt vállaltak a lap megjelenésében szintén megkerülhetetlen tagjai a pedagógusképzők közösségének: *Golnhofer Erzsébet, Hegedűs Judit, H. Nagy Anna, Hunyady Györgyné, Kéri Katalin, Kotschy Beáta, Révész Judit, Vámos Ágnes*, az olvasószerkesztői feladatokat *Györgyiné Koncz Judit* látta el. Bízunk benne, hogy azon kollégák, akik további munkájukkal a folytonosságot jelentik az új szerkesztőségben, segítenek majd megőrizni a folyóirat eddigi eredményeit.

A *Pedagógusképzés* folyóirat, bár 2019-ben új rovatvezetőkkel és főszerkesztővel indul, őrizni kívánja azokat az értékeket, amelyek a hazai neveléstudomány egyik meghatározó lapjává tették, s őrizni kívánjuk azt a profilt, amely megkülönböztette e lapot más orgánumoktól. E tekintetben meghatározónak tartjuk azt az alapvetést, hogy ez a tanárképzők lapja, s „tanárképzők, mindazok a személyek, akik a tanárok tanárrá válásának és folyamatos szakmai fejlődésének szervezett támogatásában részt vállalnak, egységes szakmai közösséget, professziót alkotnak. Ezeknek az embereknek az eredeti felkészültségük (irodalmár, fizikus, pszichológus, pedagógia szakos bölcsész és tanár stb.) mellett van egy második, immáron közös tudásbázisuk is, mindazon ismeretek és képességek összessége, amely a tanárok eredményes képzéséhez szükséges” (*Falus, 2016. 3–4. o.*). Elengethetetlennek tartjuk, hogy e szereplők közt a párbeszéd tovább erősödjön, így a továbbiakban is törekszünk a pedagógusképzők minél szélesebb körének bevonására. Megerősítjük a lap eddigi felelősségvállalását a köznevelés és a pedagógusképzés területén, valamint folytatjuk azt a törekvést, amellyel a hazai pedagógus-

képzés és a nemzetközi folyamatok közti kapcsolatokat erősíteni kívánjuk (vö. *Falus*, 2016).

Mindezek mellett azonban hangsúlyt szeretnénk helyezni arra a nemzetközi és hazai térben is egyre erősebb megközelítésre, amelyben a pedagógusképzés (a formális bevezető képzési szakasz) és a szakmai fejlődés és tanulás témája összekapcsolódik. Ebben a megközelítésben a pedagógusok szakmai fejlődése és tanulása nem csak formális tanulási helyzetekben értelmezett, felerősödik az informális és nonformális tanulási lehetőségek szerepe a szakmai tanulásban. Ezt az értelmezést erősítik a szakmai fejlődés folyamatának modern tanuláselméleti alapokon történő megközelítései, valamint a továbbképzések (*in-service*) eredményességének kritikai szempontokat is felvető vizsgálatait; s a szakmai fejlődést az identitás fejlődéssel összekapcsoló elméleteit. S bár a kezdő tanárok formális tanulásáról a vizsgálatok megállapítják, hogy elősegíti a pályakezdéshez szükséges szakmai ismeretek megszerzését, a pályán töltött évek alatt elengedhetetlen, hogy a pedagógus képessé váljon a tanulásra a formális tanulási helyzeteken túl is. Mindezek értelmében a tanárrá válás folyamatát a szakmai fejlődés tágabb perspektívájában értelmezzük. Megőrizzük a *Pedagógusképzés* nevet, hisz a fent kiemelt értékek is erre köteleznek. Megközelítésünkben azonban meghatározó lesz – a korábbi évek ki nem mondott értelmezésével azonosan – a (pedagógus)képzés helyett a pedagógusok szakmaiéletút-egészehez kötődő tanulása és tanulásnak támogatása.

Mindezek alapján némileg változik a folyóirat rovatszerkezete és változnak a rovatok vezetői is. Meggyőződésünk, hogy a szakmai együttműködés a kulcsa a hazai pedagógusképzés megerősítésének, így a rovatvezetésben is rovatvezető csoportok, párok veszik át az irányítást. Megőrizzük a *Tanulmányok* rovatot, amelybe a továbbiakban a hazai és a nemzetközi trendeket bemutató elméleti és empirikus írásokat várjuk (rovatvezetők: *Chrappán Magdolna*, *Czető Krisztina* és *Kimmel Magdolna*). A korábbi Műhely rovat *Műhelyek, tanuló közösségek* címen folytatódik, jelezve, hogy a felsőoktatási műhelyekhez kötődő írások mellett köznevelési közösségek szakmai tanulóhoz kapcsolódó írásait is várjuk (rovatvezetők: *Hegedűs Judit* és *Podráczky Judit*). 2006-tól a folyóirat új rovattal bővült, Hatékony pedagógusok, amit *Iskolateremtők* címen viszünk tovább (rovatvezetők: *Kolosai Nedda* és *Schlichter-Takács Anett*). A *Szemle* (*Kopp Erika* és *Orgoványi-Gajdos Judit*) rovat megőrzi profilját, s elsősorban a recenziók és ismertetések segítségével kíván a tudásmegosztáshoz hozzájárulni. Az *Eszmecsere* rovat továbbra is a

szakmai véleménycsere fórumát képviseli a lapban (rovatvezetők: *Fűzi Beatrix* és *Horváth László*).

Bízunk benne, hogy a *Pedagógusképzés* olyan lap marad, amely eredményesen tudja támogatni a pedagógusok szakmai felkészüléséért felelősséget vállaló pedagógusképzőket és magukat a pedagógusokat is.

Rapos Nóra
főszerkesztő

Irodalom

Breznysnyánszky László (2018): A *Pedagógusképzés* című folyóirat 25 éve és tartalmi elemzése. *Pedagógusképzés*. 45. évf. 1–4. sz. 18–43.

Falus Iván (2016): A *Pedagógusképzés* és a megújuló Tanárképzők Szövetsége. *Pedagógusképzés*. 43. évf. 1–4. sz. 3–6.